

χωριάτη ἔξη ὥρας δολάκεραις· ἀλλὰ καὶ τρεῖς ἡμέραις θὰ ἔμενα, κύριε Δέλλα Ρέββια, ἂν ἦτο ἀνάγκη. Ὑστερα ἀπὸ ἕξ ὥραις νὰ σου καὶ ἔρχεται ἓνας Βαστάτσος, ¹⁾ ἓνας ἄτιμος τοκογλύφος. Σκύβει νὰ πάρῃ τὰ χρήματα, τοῦ ῥήχου, καὶ τόσον καλὰ τὸν ἐσημάδεψα, ποῦ τὸ κεφάλι του ἔπεσε ἐπάνω 'ς τὰ τάληρα ποῦ ἐξέχουσε.— Τώρα, χαμάλη, εἶπα εἰς τὸν χωρικόν, πάρε τὰ χρήματά σου καὶ ἄλλη φορὰ νὰ μὴ τολμήσης νὰ σκεφθῆς πῶς ὁ Γιοκάντος Καστρικιώνης εἶναι κακοήθης.— Ὁ κακομοίρης κατατρομασμένος ἐπῆρε τοῖς ἐξηνηταπέντε δραχμαῖς του, καὶ μήτε κἂν νὰ τὰς σπογγίσῃ ἐσυλλογίσθῃ. Μοῦ εἶπεν εὐχαριστῶ, τοῦ ἔδωκα καὶ ἄλλο λακτισμα δι' ἀποχαιρετισμόν, καὶ ἔφυγε κι' ἀκόμη φεύγει.

— Ἄ! παπᾶ, εἶπεν ὁ Βρανδολάτσιο, πόσο σὲ ζηλεύω δι' αὐτὴν τὴν τουφεκιά. Θὰ ἐγέλασες βέβαια μὲ τὴν καρδιά σου.

— Τὸν ἐπέτυχα τὸν Βαστάτσο 'ς τὸ μελίγκι, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ φυγοδίκος, καὶ αὐτὸ μοῦ ἐνθύμησε τοὺς στίχους ἐκείνους τοῦ Βιργιλίου:

...Liquefacto tempora plumbo
diffidit, ac multa porrectum extendit arena ²⁾

Liquefacto! Πιστεύετε, κύριε Ὀρσο, ὅτι ἡ μολυβδίνη σφαῖρα λειώνει ἕνεκα τῆς ταχύτητος μὲ τὴν ὁποῖαν σχίζει τὸν ἀέρα; Σεῖς ὅπου ἐσκουδάσατε τὴν βελοστατικὴν, ἤμπορεῖτε νὰ μὲ πληροφορησθε ἂν αὐτὸ εἶναι σωστὸν ἢ ἐσφαλμένον. »

Ὁ Ὀρσοσ προέκρινε νὰ συζητήσῃ περὶ τοῦ μηχανικοῦ τούτου ζητήματος, παρὰ περὶ τοῦ ἠθικοῦ ἢ μὴ τῆς πράξεως τοῦ φυγοδίκου. Ὁ Βρανδολάτσιος ὅμως, ὃν ἡ τοιαύτη ἐπιστημονικὴ συζητήσις οὐδόλως διεσκέδαζε, τὸν διεκόψε παρατηρήσας, ὅτι ὁ ἥλιος ἔμελλε μετ' ὀλίγον νὰ δύσῃ. «Ἐπειδὴ δὲν ἠθελήσατε νὰ φάγωμεν μαζὶ, Ὀρσο Ἀντώνη, τῷ εἶπε, σᾶς συμβουλεύω νὰ μὴ ἀφήσετε νὰ σᾶς περιμένῃ περισσότερον ἢ κυρὰ Κολόμβια. Καὶ ἔπειτα δὲν εἶναι καλὸν ὅπως δῆποτε νὰ γυρίζετε 'ς τοὺς δρόμους ἅμα νυκτώσῃ. Ἀλλὰ διατὶ ἔγαινέτε χωρὶς ὄπλον; Ὑπάρχουν εἰς τὰ μέρη αὐτὰ κακούργοι, καὶ νὰ φυλάγεσθε. Σήμερον ὅμως δὲν εἶναι κανεὶς φόβος· οἱ Βαρρικίνη φιλοξενοῦν τὸν νομάρχην· τὸν ἀπάντησαν εἰς τὸν δρόμον, καὶ θὰ μείνῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Πετρανέραν, καὶ ὕστερα θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Κόρτε, διὰ νὰ βάλῃ τὸν θεμέλιον λίθον, κατὰ πῶς λέγουν... ἀνοησίαις! Ὅπως δῆποτε ἀπόψε θὰ μείνῃ εἰς τὸ σπίτι τῶν Βαρρικίνη, ἀλλ' αὐριο αὐτοὶ θὰ ἦνε ἐλεύθεροι. Ὁ Βικεντέλλος εἶναι κακὸν ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὁ Ὀρλανδότσιο, ὁ ἀδελφός του, δὲν ἔπηγαί-

¹⁾ Οἱ ὄρεινοὶ Κορσικανικοὶ ἀπεχθάνονται τοὺς κατοίκους τῆς Βαστίας, οὓς δὲν θεωροῦσι συμπολίτας των. Οὐδέποτε τοὺς λέγουσι Bastiese, ἀλλὰ πάντοτε Bastiaccio· ἡ δὲ κατὰ τῆς accio ἐμφανίζει συνήθως περιφρόνησιν.

²⁾ Μὲ τακερὸν τοὺς κροτάφους του μόλυβδον σχίσας, εἶτα μακρὸν εἰς πυκνὸν τὸν ἐξέπλωσε στρώμα τῆς ἄμμου.

νει πίσω... Κυττάξετε νὰ τοὺς εὔρετε χωριστά, τὸν ἓνα σήμερα, αὐριο τὸν ἄλλον· φυλάγεσθε ὁμῶς καὶ σεῖς, αὐτὸ μόνον σᾶς λέγω.

— Εὐχαριστῶ διὰ τὴν συμβουλήν, εἶπεν ὁ Ὀρσοσ, ἀλλὰ δὲν ἔχω τίποτε νὰ μοιράσω μαζὶ τους· ἐκτὸς ἂν ἔλθωσιν αὐτοὶ γυρεύοντας.»

Ὁ φυγοδίκος ἔσυρεν ἔξω πλαγίως τὴν γλῶσσαν καὶ ἐπλατάγησεν αὐτὴν εἰρωνικῶς, ἀλλ' οὐδὲν ἀπεκρίθη. Ὁ Ὀρσοσ ἐσηκώθη διὰ νὰ ἀπέλθῃ. «Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Βρανδολάτσιο, δὲν σᾶς εὐχαρίστησα διὰ τὴν μπαρούτη σας· τὴν ἔλαβα εἰς πολὺ κατὰλληλον στιγμὴν. Τώρα τίποτε δὲν μοῦ λείπει... δηλαδὴ χρειάζομαι ἀκόμη ὑποδήματα... ἀλλὰ θὰ κατασκευάσω μόνος μου αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἀπὸ δέρμα μούσμονος.»

Ὁ Ὀρσοσ ἔβαλε δύο πεντάδραχμα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ φυγοδίκου.

«Τὴν μπαρούτην σοῦ τὴν ἔστειλεν ἡ Κολόμβια πάρε αὐτὰ διὰ νὰ ἀγοράσῃς ὑποδήματα.

— Ἄς λείπουν αἱ ἀνοησίαι, παρακαλῶ, κύριε ὑπολοχαγέ, ἀνεφώνησεν ὁ Βρανδολάτσιο, ἀπόδους αὐτῶ τὰ τάληρα. Μήπως μὲ ἐνομίσατε ἐπαίτην; Δέχομαι ψωμί καὶ μπαρούτη, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο δὲν θέλω.

— Ἐνόμιζα, ὅτι μεταξὺ παλαιῶν στρατιωτῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἀμοιβαία συνδρομή. Ἄς εἶναι, χαίρετε! »

Ἀλλὰ προτοῦ ν' ἀπέλθῃ ἐνέβαλεν εἰς τὸ δισάκιον τοῦ φυγοδίκου τὰ χρήματα, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ ἐκεῖνος.

«Εἰς τὸ καλόν, Ὀρσο Ἀντώνη, εἶπεν ὁ θεολόγος. Θὰ ἀνταμωθοῦμε ἴσως εἰς τὸ μακρὸν κἄμειν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας, καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν μελέτην τοῦ Βιργιλίου. »

Ὁ Ὀρσοσ εἶχεν ἀποχωρισθῆ προὐ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας τῶν ἐντίμων ἐκείνων συντρόφων, ὅτε ἤκουσεν ἐρχόμενόν τινα δρομαῖον ὀπισθέν του. Ἦτο δ' οὗτος ὁ Βρανδολάτσιο.

«Εἶναι παραπολὺ αὐτὸ, κύριε ὑπολοχαγέ, ἀνεφώνησεν ἀσθμαίνων ὁ φυγοδίκος· ὦ, εἶναι κἄπως χονδρόν! Πάρετε ὅπως τὰς δέκα δραχμάς σας. Ἄν ἦτο ἄλλος, δὲν θὰ τὸ ὑπέφερα αὐτὸ, ὅπου μοῦ εὐθειάσατε. Πολλὰ χαιρετίσματα ἀπὸ μέρους μου εἰς τὴν κυρὰ Κολόμβαν. Μοῦ ἐβγάλατε τὴν ψυχὴν εἰς τὸ τρέξιμον! Καλὴν νύκτα!

[Ἐπεται συνέχεια.]

Τουρρικαὶ παροιμίαι. — Ὅταν περνᾷς κοντὰ 'ς πλούσιον κύτταξε νὰ τὸν ἐγγίξῃς, ὅταν περνᾷς κοντὰ 'ς πτωχὸν μακριὰ τὰ ροῦχά σου.

— Ἡ σακκούλα ἀργὰ χορταίνει καὶ γρήγορα πενᾷ.

— Ὅποιος πληρώνει ἔμπροστὰ τὸ ἡμεροδούλι θέλει νὰ κάμῃ τὸν ἐργάτη ἀκαμάτη.

— Ὑγεία χωρὶς χρήματα εἶνε ἀσθένεια χωρὶς πόνους.